

Súd: Okresný súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 48Ek/3593/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121503427  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martina Rusnáková  
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121503427.3

## Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: JUDr. L. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom, B. XX, XXX XX L.-R. H., zast. JUDr. Martin Bajužik, Krasovského 13, 851 01 Bratislava-Petržalka, proti povinnému: H. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, XXX XX L.-G. o vymoženie 2 392,55 Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: Mgr. Boris Halás, so sídlom exekútorského úradu Popradská 70, 822 02 Bratislava 214, pod sp. zn. 397EX 532/21, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 48Ek/3593/2021 zo dňa 01. 02. 2022, takto

### rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 48Ek/3593/2021 zo dňa 01. 02. 2022 z a m i e t a.

### odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 06. 10. 2021 domáhal od povinného vymoženiu 2 392,55 Eur s prísl., na základe exekučného titulu - Uznesenia Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. XC/XXX/XXXX zo dňa 22. 09. 2020 v spojení s Opravným uznesením sp. zn. XC/XXX/XXXX zo dňa 24. 02. 2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03. 03. 2021 a vykonateľnosť dňa 07. 04. 2021 (ďalej aj „exekučný titul“).

2. Poverením zo dňa 18. 10. 2021 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Boris Halás, so sídlom exekútorského úradu Popradská 70, 822 02 Bratislava 214, ktorý ju vedie pod sp. zn. 397EX 532/21.

3. Uznesením sp. zn. 48Ek/3593/2021 zo dňa 01. 02. 2022 vyšší súdny úradník zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 611 ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení od 01. 04. 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) (výrok I.) a oprávnenému nepriznal nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie (výrok II.). V odôvodnení uznesenia vyšší súdny úradník uviedol, že povinný navrhol súdu, aby exekúciu zastavil z dôvodu, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Uvádza, že poverenie bolo vydané, až po vzniku ex. titulu dňa 18. 10. 2021, že súd preskúma žiadosť, návrh, exekučný titul. Podľa povinného malo dôjsť k porušeniu zákona v základnom konaní. Uvádza žalobu zo dňa 10. 11. 2016 a dátumy rozsudkov, pritom poukazuje na ust. § 470 CSP. Uvádza odvolanie proti plateniu výživného. Uvádza, že nebol súdom v základnom konaní poučený podľa ust. § 115 OSP. Uvádza, že mali byť dodržané základné princípy čl. 3 ods. 1,2 podľa ktorých je potrebné každé ustanovenie zákona vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky. Uvádza, že či by súd v základnom konaní postupoval podľa OSP alebo CSP muselo by byť ďalšie konanie v súlade d čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Uvádza, že konaním súdu v základnom konaní bola popretá existencia čl. 2 ods. 2, čl. 152 ods. 4, čl. 145 ods. 4, čl. 144 ods. 1, čl. čl. 48 ods. 2., čl 12 ods. 1,4 Ústavy Slovenskej republiky. Malo byť rozhodnuté v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky. Spomína otázku nemajetkovej ujmy, mal byť poučený, že je potrebné postupovať podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Uvádza, že na rozsudok

KS BA č. k. 3Co/3/2019/179 reagoval 6 stranovým listom s názvom vyjadrenie k rozsudku. Uvádza porušenie princípu právnej istoty. Malo podľa neho dôjsť k nedodržaniu zákonov a najvyššej právnej normy Ústavy SR, malo dôjsť k zneužitiu právomoci verejného činiteľa. Uvádza, že exekučný súd ma brať do úvahy všetky argumenty a má vyhlásiť exekúciu za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať. Vyšší súdny úradník sumarizoval, že povinný sa vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie domáhal jej zastavenia z dôvodov, že poukazyval najmä na základné konanie, svoje podania v ňom a rozhodnutia v základnom konaní, kde sa domnieva, že mu mali byť porušené práva na spravodlivý proces a upreté základné práva podľa Ústavy Slovenskej republiky. Povinný uvádza tieto skutočnosti útržkovite a zmätočne. Súd uviedol, že exekúcia sa vedie na podklade exekučného titulu, ktorý súd preskúmal po formálnej a materiálnej stránke a je spôsobilým a vykonateľným exekučným titulom, ktorý dosiaľ nebol zrušený alebo zmenený. Exekučný súd tiež konštatoval, že nie je v jeho právomoci preskúmať priebeh konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul. Prípadné vady základného konania sa do exekučného konania neprenášajú (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 25.02.2009, sp. zn. 20 Cdo 2041/2007). Exekučný súd nie je oprávnený zrušiť resp. zmeniť exekučný titul - Uznesenie sp. zn. 7C/129/2016 zo dňa 22. 09. 2020, ktorý vydal Okresný súd Bratislava IV, resp. inak na neho neprihliadať. Exekučné konanie nie je ďalším opravným konaním, ale je to konanie v ktorom sa plnenia priznané exekučným titulom vymáhajú. Pokiaľ povinný chce zvrátiť tieto účinky a žiada preskúmať konanie, v ktorom bol exekučný titul vydaný nemôže tak urobiť v rámci exekučného konania, ale len prostredníctvom mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci civilného procesu, resp. mal ich uskutočniť v rámci riadnych opravných prostriedkov v konaní, ktoré viedlo k vydaniu exekučného titulu tak, aby predmetný exekučný titul nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Na základe vyššie uvedeného exekučný súd konštatoval, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiaden dôvod zastavenia exekúcie a ani exekučný súd pri preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie nezistil žiaden dôvod podľa ust. § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, pre ktorý by mala byť táto exekúcia zastavená. Preto exekučný súd návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol. Zároveň súd oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nepriznal, keďže síce oprávnený bol v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie úspešný, avšak si trovy konania neuplatnil.

4. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, v ktorej v podstate uviedol, že exekučný súd v napadnutom uznesení nezodpovedal povinným nastolené témy, ktoré v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol (či pani sudkyňa JUDr. B. Gelačíková bola povinná konať podľa Občianskeho súdneho poriadku alebo podľa (CSP; či dodržala čl.3 ods.1,2 základných princíпов CSP, paragrafy CSP prípadne CMP v súlade s Ústavou SR, keď nenariadila odvolacie pojednávanie; či jej konanie bolo v súlade s čl.2 ods.2; čl.152 ods.4; čl.48 ods.2; čl.12 ods.1,4 Ústavy SR; či dodržala znenie čl.12 ods.4 Ústavy SR; či mala právo zrušiť a odňať právo povinného uvedené v čl.48 ods.2 Ústavy SR; či sudkyňa E.. V. K. F. skôr ako vydala rozsudok(sp. zn. XC/XXX/XXXX-XXX; IČS: 141 621 0185), ktorým zamietla žalobu datovanú 10. 11. 2016 podanú na pani sudkyňu KS-BA JUDr. B. D., bola povinná rozhodnúť o porušení § 115a ods. 1,3 OSP; čl.3 ods.1,2 základných princíпов CSP v spojení s čl.2 ods.2; čl. 152 ods.4; čl.48 ods.2; čl.12 ods.1,4 Ústavy SR zo strany pani JUDr. B. D.; či konala v rozpore s čl.2 ods.2; čl.152 ods.4; čl.145 ods.4; čl.144 ods.1; čl.48 ods.2, čl.12 ods. 1,4; čl.141 ods.1 Ústavy SR, keď vydala rozsudok, ktorým žalobu zamietla; či bola povinná prerušiť konanie podľa §162 ods. 1 CSP a dodržať čl.125 ods.1 Ústavy SR; či bola povinná konať podľa čl.130 ods.1 písmeno d) Ústavy SR a podať na Ústavný súd návrh na začatie konania; či dodržala čl.6 ods. 1 základných princíпов CSP a povinného včas poučila, že nemajetkovú ujmu si musí uplatňovať na Ministerstve spravodlivosti; či senát KS BA dodržal čl.2 ods.2; čl.152 ods.4; čl.145 ods.4; čl.144 ods.1; čl.48 ods.2, čl.12 ods.1,4; čl.141 ods.1 Ústavy SR, keď vydal rozsudok č. k. XCo/X/XXXX-XXX; či Mgr. C. B. dodržala čl.2 ods.2; čl.152 ods.4; čl.48 ods.2, čl.12 ods.1,4 Ústavy SR pri výkone svojej právomoci, keď vydala uznesenie sp. zn. 7C/129/2016-192; či Okresný súd Banská Bystrica, ktorý vydal poverenie na vykonanie exekúcie zo dňa 18. 10. 2021 preskúmal a zistil, že sa nenachádza rozpor so zákonom v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v návrhu na vykonanie exekúcie a v exekučnom titule; či dodržal čl.2 ods.2; čl.152 ods.4; čl.48 ods.2, čl.12 ods.1,4; čl.145 ods.4; čl.144 ods.1; čl.141 ods.1 Ústavy SR, či súdny exekútor dodržal § 3 Exekučného poriadku (EP) a vykonával exekučnú činnosť v danej veci nestranne a nezávisle, či konal podľa § 13 Exekučného poriadku, či dodržal čl.2 ods.2; čl.152 ods.4; čl.48 ods. 2, čl.12 ods.1,4 Ústavy SR). Povinný uviedol, že uznesenie exekučného súdu ma závažné právne nedostatky, exekučný súd nedodržel čl. 2 ods.2; čl.152 ods.4; čl.48 ods.2 (druhú vetu), čl.12 ods.1,4, keď rozhodoval o návrhu na zastavenie exekúcie bez nariadenia pojednávania. Povinný trval na svojom

návrhu na zastavenie a uvedené jasne dosvedčuje, že sú iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu a nastali pred a po vydaní exekučného titulu.

5. Oprávnený sa k sťažnosti povinného vyjadril tak, že s obsahom predmetnej sťažnosti povinného v celom rozsahu nesúhlasí. Argumentácia povinného uvedená v predmetnej sťažnosti je bezdôvodná a netýka sa merita veci, je zmätočná a zjavne účelová s cieľom povinného bezdôvodne oddialiť ďalší priebeh exekučného konania ako aj oddialiť samotný výkon exekúcie voči nemu. Je jednoznačne zrejmé, že povinný sa svojím konaním len snaží zbaviť svojej povinnosti/zodpovednosti plniť právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu. Oprávnený má aj naďalej za to, že exekučný titul - Uznesenie Okresného súdu Bratislava IV 7C/129/2016 - 192 zo dňa 22. 09. 2020 o náhrade trov konania v zmysle opravného Uznesenia Okresného súdu Bratislava IV 7C/129/2016 - 207 zo dňa 24. 02. 2021 predstavuje exekučný titul, ktorý bol riadne vydaný v súlade so zákonom, a to aj na základe príslušných rozhodnutí vo veci samej, ktoré taktiež boli riadne vydané v súlade so zákonom. Oprávnený v neposlednom rade uvádza, že sa v celom rozsahu stotožňuje s Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica 48Ek/3593/2021 zo dňa 01. 02. 2022, na základe ktorého exekučný súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Toto súdne rozhodnutie je jednoznačne vecne správne a v súlade so zákonom, pričom povinný vo svojej sťažnosti neuviedol žiadne konkrétne právne relevantné dôvody, ktoré by preukazovali opak. Vzhľadom na uvedené oprávnený navrhol, aby Okresný súd Banská Bystrica v celom rozsahu zamietol sťažnosť povinného zo dňa 14. 02. 2022 voči Uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica 48Ek/3593/2021 o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 01. 02. 2022.

6. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

8. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 239 ods. 1, 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

11. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

12. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

13. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14. Sudca po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj dostatočným spôsobom právne odôvodnil. Takýto postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Sudca sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a v podrobnostiach naň odkazuje. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 7 odôvodnenia tohto rozhodnutia, s poukazom na nesúhlas povinného prezentovaný v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia, sudca nad rámec zákona (§ 202 ods. 2 Exekučného poriadku) dodáva:

15. Námietky, ktoré povinný označil ako dôvody na zastavenie exekúcie (týkajúce sa postupu súdu v základnom konaní) mohli a mali byť predložené povinným najneskôr v základnom konaní, exekučný súd im preto v tomto štádiu konania nemôže pripísať žiadnu relevanciu. Súd opätovne uvádza, že exekúcia sa vedie na podklade exekučného titulu, ktorý súd preskúmal po formálnej a materiálnej stránke a je spôsobilým a vykonateľným exekučným titulom, ktorý dosiaľ nebol zrušený alebo zmenený. Exekučný súd tiež konštatuje, že nie je v jeho právomoci preskúmavať priebeh konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul. Súd zároveň dáva do pozornosti, že povinný v podanej sťažnosti len formou otázok bez ďalšej presnej argumentácie a konkrétnych tvrdení a listinných dôkazov komentoval postup súdov v základnom konaní. Ak sa povinný snaží nedostatok svojej procesnej aktivity v základnom konaní nahradiť v konaní exekučnom, toto jeho konanie je neprípustné. Právny poriadok Slovenskej republiky vychádza zo zásady „vigilantibus iura scripta sunt“, podľa ktorej „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas, s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. Ani prípadné vady súdneho konania, ktoré by prípadne predchádzali vydaniu vykonávaného rozhodnutia, preto nezakladajú súčasne vadu vykonávacieho konania, na ich nápravu slúžili sťažovateľovi iné procesné prostriedky. Súd ale zároveň uvádza, že povinný v podanej sťažnosti neuviedol konkrétne dôvody prečo by exekučné konanie malo byť zastavené. Čo sa týka opätovnej argumentácie povinného súvisiacej s konaním pred vydaním exekučného titulu, sudca k uvedenému (v súlade s názorom vyššieho súdneho úradníka) poznamenáva, že vymáhané rozhodnutie sa nadobudnutím jeho právoplatnosti stalo pre strany záväzné a založilo tzv. prekážku veci rozhodnutej (res iudicata). Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol zákonom zavedený ako procesná obrana povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z uvedeného je zrejmé, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo vydané rozhodnutie, ktoré slúži ako podklad na vykonanie exekúcie. Návrh povinného na zastavenie exekúcie je procesným prostriedkom, ktorým možno vyvolať spor o prípustnosť exekúcie, pretože smeruje proti exekúcii a nie proti exekučnému titulu. Predmetom návrhu povinného na zastavenie exekúcie preto môže byť iba skutočnosť procesného alebo hmotného práva, ktorá nastala po vydaní exekučného titulu. Exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže procesne zasahovať do konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul, čiže exekučný súd už nemôže zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu. Exekučný súd nie je príslušný skúmať vecnú správnosť exekučného titulu, ani nenahrádza orgán v základnom konaní v jeho rozhodovacej činnosti, ale je exekučným titulom viazaný a musí z neho vychádzať. Povinný nemôže v návrhu na zastavenie exekúcie žiadať o vecný prieskum exekučného titulu, pretože exekučný súd naň nemá právomoc, keďže vo vzťahu k rozhodnutiu orgánu v základnom konaní nepôsobí ako opravná inštancia a jeho úlohou je len zabezpečiť nútený výkon rozhodnutia súdu v základnom konaní, do ktorého obsahu nemôže nijakým spôsobom zasahovať, ani ho inak preskúmať, keďže je ním viazaný.

16. K namietanému postupu súdneho exekútora súd uvádza, že povinný len formou otázok bez ďalšieho zdôvodnenia v sťažnosti položil otázky ohľadom nestrannosti a nezávislosti súdneho exekútora, riadneho výkonu exekučnej činnosti s odkazom na články Ústavy Slovenskej republiky a ustanovenia Exekučného poriadku. Súd sa vzhľadom na uvedenú argumentáciu povinného nevedel a nemohol k postupu súdneho exekútora bližšie vyjadriť, keďže povinný presne neuviedol, v čom by prípadne postup exekútora považoval za nesprávny. Súd napriek uvedenému zároveň dodáva, že z listín nachádzajúcich sa v súdnom spise nezistil žiadne pochybenia pri výkone exekučnej činnosti súdneho exekútora.

17. Súd zároveň dodáva, že súd pred vydaním poverenia (v zmysle ustanovenia § 53 Exekučného poriadku) preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Nie každé začatie exekučného konania sa dostane aj do štádia exekúcie. Exekučný súd z úradnej povinnosti skúma, či sú splnené podmienky pre začatie exekúcie. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného.

18. K povinným namietanému postupu súdu, ktorý o návrhu povinného rozhodol bez nariadenia pojednávania, súd uvádza, že v exekučnom konaní sa rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, resp. bez výsluchu účastníkov konania (§ 611 ods. 2, § 202 ods. 1 Exekučného poriadku) a vo veci súd nariadi pojednávanie, len ak to považuje za nevyhnutné. Rozumnému a praktickému exekučnému režimu zodpovedá zásada, že pokiaľ nie je v konaní nutné vykonať dokazovanie, súd zásadne pojednávanie nenariaďuje. Rozhodovacia činnosť súdu v danom prípade spočívala v právnom posúdení veci a súd rozhodoval výhradne na základe tvrdení účastníkov konania a

obsahu spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 48Ek/3593/2021, ktoré poskytli kompletný a ucelený podklad pre spravodlivé rozhodnutie. Z uvedených dôvodov súd o podanej sťažnosti rozhodoval taktiež bez nariadenia pojednávania. Pre úplnosť súd dodáva, že pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie nevykonáva dokazovanie, skutočnosti potrebné na rozhodnutie sa dokladajú predovšetkým formalizovaným spôsobom (§ 48, § 52, § 53 Exekučného poriadku), súd si tak vedomosť o skutočnostiach rozhodných pre posúdenie návrhu na vykonanie exekúcie získava šetrením, nie dokazovaním. Rovnako postupuje aj pri posudzovaní návrhu na zastavenie exekúcie ako aj v konaní o sťažnosti, pokiaľ jeho činnosť spočíva predovšetkým v právnom posúdení veci. Povinný v konaní netvrdil a ani nepreukázal žiadne také skutočnosti, ktoré by si vyžadovali doplnenie skutkových zistení, resp. doplnenie dokazovania a ani žiadne iné dôkazné prostriedky neoznačil a doplnenie dokazovania v žiadnom smere nežiadal. Súd v tejto súvislosti opätovne akcentuje, že viazanosť súdu exekučným titulom vylučuje vykonanie dokazovania ohľadom správnosti záverov súdu prezentovaných v exekučnom titule a preto v tomto smere ani dokazovanie exekučným súdom nemohlo byť vedené. Je potom zrejmé, že rozhodovacia činnosť v danom prípade spočívala výlučne v právnom posúdení veci, bez potreby vykonania dokazovania na pojednávaní.

19. V súvislosti s prejavom nespokojnosti povinného s napadnutým rozhodnutím sudca poukazuje na to, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Rovnako súčasťou práva na spravodlivé súdne konanie nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom sťažovateľa, resp. právo na úspech v konaní. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010), čomu podľa názoru sudcu učinil konajúci vyšší súdny úradník napadnutým uznesením zadosť.

20. Súd uvádza, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Súd preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými tvrdeniami povinného, ktoré nie sú právne relevantné a nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu o sťažnosti povinného (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16. 03. 2005).

21. S poukazom na uvedené má súd konajúci sudcom za to, že vyšší súdny úradník postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v danej veci zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie z dôvodu, že povinný nepreukázal ani jeden z dôvodov na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Keďže vyšší súdny úradník rozhodol v súlade so zákonom, súd sa nemohol stotožniť s názormi povinného uvádzanými v sťažnosti. Súd dopĺňa, že povinný nepreukázal existenciu takých okolností, ktoré by nastali po vzniku exekučného titulu a mali by za následok zánik vymáhaného nároku, alebo že by bol exekučný titul zrušený, alebo že by tu boli také skutočnosti, ktoré by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu a teda povinný nepreukázal žiadne dôvody, ktoré by viedli k zastaveniu exekúcie. S poukazom na uvedené má súd za to, že neboli zistené žiadne skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom súd nezistil ani žiadny iný dôvod na zastavenie exekúcie a preto sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 48Ek/3593/2021 zo dňa 01. 02. 2022 ako nedôvodnú zamietol.

22. O trovách sťažnostného konania súd nerozhodoval, keďže tieto neboli účastníkmi konania uplatnené.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§